

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

05 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Ion Corolevschi, Iuliana Oprea

judecând recursul declarat de Breahna Igor, Breahna Alexandr și Breahna Elizaveta, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Breahna Igor, Breahna Alexandr și Breahna Elizaveta împotriva ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL privind anularea facturii,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015, prin care a fost restituită cererea de apel ca depusă tardiv,

C O N S T A T Ă :

La 25.08.2014, Breahna Igor, Breahna Alexandr și Breahna Elizaveta au înaintat cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL privind anularea facturii.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 31 ianuarie 2015, acțiunea înaintată de Breahna Igor, Breahna Alexandr și Breahna Elizaveta împotriva ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a fost respinsă ca nefondată.

La 06.03.2015, Breahna Igor, Breahna Alexandr și Breahna Elizaveta au contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 31 ianuarie 2015 și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015, apelul declarat de Breahna Igor, Breahna Alexandr și Breahna Elizaveta împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 31 ianuarie 2015, a fost restituit ca fiind depus tardiv.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a indicat prevederile art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, menționând că apelantul fără motive întemeiate, a declarat apel cu depășirea termenului legal de 30 de zile și nu a solicitat repunerea în termen.

Considerînd ilegală încheierea instanței de apel, Breahna Igor, Breahna Alexandr și Breahna Elizaveta au contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015 și restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea cererii de recurs, recurenții au invocat că cererea de apel a fost depusă în termenul legal de 30 zile de la data recepționării hotărârii motivate a instanței de fond, deoarece ei nu au fost prezenți în ședință la data pronunțării.

La 30.06.2015, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a prezentat referință pe marginea recursului declarat, prin care și-a manifestat dezacordul cu argumentele acestuia și a solicitat respingerea lui.

Potrivit art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului și cu aprecierea completă a tuturor probelor și a circumstanțelor referitoare la termenul de depunere a cererii de apel – motiv pentru care de către Colegiu este considerată legală și întemeiată.

Potrivit art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Pornind de la prevederile normei de drept menționate, Colegiul conchide că instanța de apel corect a restituit cererea de apel apelanților Breahna Igor, Breahna Alexandr și Breahna Elizaveta, or, aceștea nu au depus cererea de apel în termenul legal de atac, iar repunere în termen nu au solicitat.

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) și (3) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

Potrivit art. 116 alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Analizând circumstanțele speței prin prisma normelor de drept evocate, Colegiul conchide că recurenții nu au depus cererea de apel în termen. Or, invocarea de către recurenții-apelanți că nu a depus apel din motivul neînținării hotărârii motivate în termenul legal, nu poate fi reținut ca motiv întemeiat.

Mai mult ca atât, necomunicarea hotărârii motivate nu întrerupe curgerea acestui termen, contrar afirmației recurentului.

În același timp, lipsa recurenților-apelanți în ședința instanței de fond la data pronunțării hotărârii, la fel nu constituie temei de prolongare a începutului curgerii termenului de atac cu apel.

Potrivit art. 236 alin. (4) CPC, participanții care nu au fost prezenți la pronunțarea dispozitivului hotărârii primesc copia hotărârii în decurs de 5 zile.

Actele cauzei atestă cu certitudine că dispozitivul hotărîrii din 31.01.2015, a fost expediat în aceeași zi participanților care nu au fost prezenți, în speță recurenților (f.d. 56).

Astfel, după cum atestă actele cauzei, hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău a fost emisă la 31 ianuarie 2015.

Potrivit art. 111 alin. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Pornind de la prevederile normei de drept menționate, Colegiul constată că începutul termenului de atac de 30 zile a fost data de 01.02.2015, iar ultima zi a acestui termen a fost data de 02.03.2015.

Cererea de apel a fost depusă la data de 06.03.2015 (f.d. 58), adică după expirarea termenului de 30 zile.

La caz, Colegiul notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, avînd în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului ar împiedica rămînerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărîrii judecătorești emise în instanța de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice. În hotărîrea CEDO pronunțată în cauza *Ponomaryov vs Ucraina* (3 aprilie 2008), Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărîri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrînge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Curtea a admis că revine în primul rînd instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termen de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărîrii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, indică Curtea, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință. În toate cazurile, instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat.

Reglementări similare au fost statuate de către Înalta Curte și în cauzele *Ceachir vs Moldova*, *Popov vs Moldova* și *Melnic vs Moldova*, în care s-a menționat că prin neaducerea vre-unui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către parați a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamantilor la un proces echitabil.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată netemeinicia motivelor invocate de către recurenți în cererea de recurs.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de Breahna Igor, Breahna Alexandr și Breahna Elizaveta.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Breahna Igor, Breahna Alexandr și Breahna Elizaveta împotriva ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL privind anularea facturii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Ion Corolevschi

Iuliana Oprea